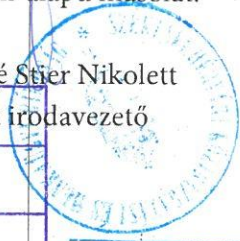

Az irat elektronikus iratról készített papír alapú másolat.
Székesfehérvár, 2018. július 18.

Minarikné Stier Nikolett

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
megszózott irodavezető	
Ügyszám:	1 IV / 1200 - 0 / 2018
Érkezett:	2018 JÚL 24.
Példány:	1
Kezelőiroda:	[handwritten]
Melléklet:	23 db [handwritten]

91

Alkotmánybíróság

Budapest
Donáti u. 35-45.
1015

NEMZETI ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
ÜGYSZÁM: [handwritten]	
KEZELŐ IRODA: [handwritten]	
ERKEZÉS: 2018 JÚL 18 83.	
MELLÉKLET: 19 KÖZTÜK: [handwritten]	
ÜGYSZÁM UTÓIRATON: 1 M753/2010/72	

A Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság útján

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott Dr. Szendrényi Vilmos, [redacted] alatti lakos, mint indítványozó, a perekben mint felperes [redacted] ügyvéd (2400. Dunaújváros, Vasmű út 39. III. em. 305.) útján – az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27.§ alapján az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem elő:

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az Abtv. 27. §-a alapján –a Székesfehérvári Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2.Mf.20.677/2016/11. számú, 2017. január 26-án meghozott jogerős ítéletére is,

A Kúria Mfv.I.10.563/2015/13. számú (A Kúria, mint felülvizsgálati bíróság) részítéletére is, a Székesfehérvári Köz.gazgatási és Munkaügyi bíróság 1.M.753/2010/72 sz. ítéletére is kiterjedően, továbbá

A Kúria Mfv.I.10.299/2017/11. számú felülvizsgálati eljárást lezáró ítélete vonatkozásában állapítsa meg azok alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azokat, mivel sérti az Alaptörvényben a Nemzeti hitvallásban megfogalmazottakat, a B) cikk 1. bekezdését, a H) cikk 2 és 3. bekezdését, valamint XXIV. cikk 1. bekezdését.

A Kúria részítélete az ügy érdemében elvi bírósági határozatot is megfogalmazott, mely álláspontom szerint szintén alaptörvény-ellenes, mivel sérti az Alaptörvényben a Nemzeti hitvallásban megfogalmazottakat, a B) cikk 1. bekezdését, a H) cikk 2 és 3. bekezdését, valamint XXIV. cikk 1. bekezdését, ezért ezen határozat megsemmisítését is kérem.

Az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, a felülvizsgálati eljárás lezárult.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. Tényállás röviden:

Felperes kollégái levelet juttattak el a munkáltatóhoz (kórház), melyben a felperes által vezetett sebészeti osztályon lévő problémákról tájékoztatták a munkáltatót. Alperes (kórház) felperes kollégáinak beadványára hivatkozva a kórház Kollektív Szerződésének fegyelmi szabályzata alapján fegyelmi eljárást indított és folytatott le felperes ellen. A munkáltató által kijelölt fegyelmi tanács a fegyelmi tárgyalás végén fegyelmi határozatot hozott, melyben felperes vétkes kötelezettségszegéseit állapították meg, és megfogalmazták, hogy a Kollektív Szerződés Fegyelmi Szabályzatában rögzített, fegyelmi eljárás során kiszabható, felsorolt fegyelmi büntetések közül a legsúlyosabbat választva rendkívüli felmondással szüntetik meg felperes munkaviszonyát. A fegyelmi tanács a fegyelmi határozatban a felperes által

elkövetett vétkes kötelezettségszegést úgy említi, mint az Mt. 96.§ (1) bekezdése szerinti vétkes kötelezettségszegés.

Felperes által benyújtott keresetnek három lényegi része volt:

- **Eljárásjogi kifogás:** állapítsa meg a bíróság, hogy alperes a Kollektív Szerződésben rögzített szabályrendszer szerinti fegyelmi eljárást folytatott le és fegyelmi határozatot hozott. A kórház Kollektív Szerződés Fegyelmi Szabályzata az alkalmazható fegyelmi büntetések felsorolása között tartalmazta a rendkívüli felmondást, melyet az Mt 109. §-a tilt. Mivel a fegyelmi tanács a fegyelmi eljárás befejező aktusaként megfogalmazott fegyelmi határozatban fegyelmi büntetésként a Kollektív Szerződés Fegyelmi Szabályzat fegyelmi határozatában szereplő rendkívüli felmondást alkalmazta, mely végleges jogkövetkezésménnyel járó szankció, és mint ilyet az Mt. 109. §-a szintén tilt, alperes eljárása jogellenes volt.
- **Tartalmi kifogás:** állapítsa meg a bíróság, hogy nem követtem el vétkes kötelezettségszegést.
- **Rendeltetésellenes joggyakorlás:** állapítsa meg a bíróság, hogy alperes eljárása rendeltetésellenes volt, mivel alperes döntése előzetes koncepción alapult.

2. Bírói döntések megnevezése

2.1. A megsemmisíteni kért bírói döntések megnevezése:

A Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Mfv.I.10.563/2015/13 számú 2016. június 6-án hozott részitélete, melyben a Kúria a Székesfehérvári Törvényszék, 2.Mf.21.532/2014/11. sz. részitéletének azon rendelkezését, amellyel Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi bíróság I.M.753/2010/72 sz. ítéletét részben megváltoztatva megállapította, hogy az I. rendű alperes jogellenesen szüntette meg a felperes munkaviszonyát, és az az ítélet jogerő emelkedésének napján szűnik meg...hatályon kívül helyezte, és a Székesfehérvári Törvényszéket új eljárásra és új határozathozatalra utasította. A Kúria részitéletét 2016. október 17-én vettem át. (3. Melléklet)

A Kúria döntése az ügy egy részében (eljárásjogi részében) hozott érdemi döntés volt. A Kúria döntése hatályon kívül helyezett egy jogerős, az ügy érdemében hozott másodfokú bírósági döntést (Székesfehérvári Törvényszék, 2.Mf.21.532/2014/11. sz. részitélete).

Az érdemi döntés az ügy eljárásjogi részének megítélésére vonatkozott, azaz arra, hogy alperes eljárását az érvényes Kollektív Szerződésre alapozott és a Kollektív Szerződés szabályai szerint lefolytatott fegyelmi eljárásnak vagy rendkívüli felmondásnak kell tekinteni. Ennek eldöntése alapvető az ügy megítélése szempontjából. Amennyiben alperes eljárását egy fegyelmi eljárásnak minősítjük, akkor alperes jogellenesen alkalmazott végleges jogkövetkezésményt jelentő fegyelmi büntetést, és jogellenesen szüntette meg felperes munkaviszonyát (Mt 109.§). Amennyiben alperes eljárását rendkívüli felmondásnak minősítjük (Mt 96.§), akkor eljárásjogi szempontból alperes eljárása jogszerű volt.

Az I. fokon hozott bírósági döntés (I.M.753/2010/72 sz. ítélet) alperes eljárást rendkívüli felmondásnak tekintette és ezzel felperest pervesztessé tette.

A II. fokon hozott részitélet (2.Mf.21.532/2014/11. sz. részitélet) alperes eljárását fegyelmi eljárásnak minősítette, és ezzel a döntésével felperest pernyertessé tette.

A Kúria részítele (Mfv.I.10.563/2015/13 számú részítele) szerint alperes eljárása rendkívüli felmondásnak felel meg, ezzel a Kúria az I. fokú Bíróság álláspontját fogadta el, és hatályon kívül helyezte a Törvényszék részítelejét.

A peres eljárásnak ebben a fázisában a jogorvoslatot az ügy eljárásjogi részének tekintetében kimerítettem, hiszen a Kúria részíteleének lényegét tekintve –azaz, hogy az eljárás rendkívüli felmondásnak tekintendő- további fellebbezésnek nem volt helye, az véglegesnek tekintendő.

A Kúria részíteleében a Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi bíróság I.M.753/2010/72 számú, az adott körben –az eljárásjogi kifogás körében- hozott I. fokú ítéletének megfelelően foglalt állást, így ebben a körben az I. fokú bíróság döntésének megsemmisítését is kérem.(4.sz.melléklet)

A Székesfehérvári Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2.Mf.20.677/2016/11. sz. 2017. január 26-án meghozott jogerős ítélete, -az új eljárásban- a Kúria részíteleére alapozva bírósági eljárást befejező döntésként, érdemi döntésként az első fokú bíróság ítéletét helybenhagyta, ennek megsemmisítését is kérem.(7.sz.melléklet)

2017. május 15-én az Alkotmánybíróságnál alkotmányjogi panasz indítványt terjesztettem elő, és jelen alkotmányjogi panasz indítványnak megfelelően kértem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az Abtv. 27. §-a alapján állapítsa meg a Mfv.I.10.563/2015/13 bírói döntés (A Kúria, mint felülvizsgálati bíróság részítele), Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi bíróság I.M.753/2010/72 sz. ítélete, és az azt helyben hagyó Székesfehérvári Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2.Mf.20.677/2016/11. sz. 2017. január 26-án meghozott jogerős ítélete alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azokat. Panasz indítványomban tájékoztattam az Alkotmánybíróságot, hogy a Székesfehérvári Törvényszék 2.Mf.20.677/2016/11. sz. határozatával szemben felülvizsgálati eljárást kívánok kezdeményezni a Kúria felé.

A Kúria Mfv.I.10.563/2015/13. számú részítele hatályon kívül helyező, új eljárásra és új határozathozatalra utasító ítélet volt. Az alkotmányjogi panaszt – a Kúria Mfv.I.10.563/2015/13. számú részítele elleni részében – a 208. napon terjesztettem elő, azonban a Kúria **hatályon kívül helyező és új eljárásra utasító ítéletével szemben** -az Alkotmánybíróság 1001/2013. (II. 27.) AB Tü. határozata az Alkotmánybíróság ügyrendjéről 32.§ (3)-e alapján- az átvételt követő 60 napon belül **alkotmányjogi panasz benyújtásának nem volt** helye arra való tekintettel, hogy az eljárás még folyamatban volt.

A Székesfehérvári Törvényszék, mint másodfokú bíróság a Kúria döntésének megfelelően az új eljárást lefolytatta, és 2017. január 26-án, új jogerős az ügyet lezáró 2.Mf.20.677/2016/11. sz. végleges, a Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi bíróság I.M.753/2010/72 sz. ítéletét helyben hagyó érdemi határozatot hozott, melyet 2017. április 3-án vettem át. Mivel ezzel a jogerős ítélettel az ügy eljárásjogi részét tekintve minden jogorvoslati eljárást kimerítettem, értelmezésem szerint, az Alkotmánybíróság 1001/2013. (II. 27.) AB Tü. határozata az Alkotmánybíróság ügyrendjéről 32.§ (3)-ére alapozottan megnyílt a lehetőség a Kúria Mfv.I.10.563/2015/13 számú hatályon kívül helyező és új eljárásra utasító ítélete ellen is, a 60 napos határidőn belül, az Alkotmányjogi panasz indítvány előterjesztésére.

Az Alkotmánybíróság IV/1166-4/2017 sz. végzésében (8. Melléklet) az alkotmányjogi panaszt visszautasította, arra való hivatkozással, hogy

„2. Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (Abtv.) 27.§-a alapján alkotmányjogi panasz benyújtására akkor van lehetőség, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított

jogát sérti, és jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

Az indítványozó a Kúria Mfv.I.10.563/2015/13. sz. részitélete, a Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság I.M.753/2010/72. sz. ítélete és a Székesfehérvári Törvényszék 2.Mf.20.677/2016/11. sz. ítélete ellen terjesztett elő alkotmányjogi panaszt, amely ellen felülvizsgálati kérelmet is benyújtott. Mindezek alapján az alkotmányjogi panasz a törvényi feltételeknek nem felel meg, mert a felülvizsgálati eljárás folyamatban van, így az Ügyrend 32.§ (3) bekezdés értelmében annak érdemi elbírálására nincs lehetőség.

A Székesfehérvári Törvényszék Mf.20.677/2016/11. sz. határozatával szemben -az Alkotmánybíróság felé tett tájékoztatásomnak megfelelően- 2017. május 22-én felülvizsgálati eljárást kezdeményeztem a Kúria felé, mely kizárólag a kereset tartalmi részével és a rendeltetésellenes joggyakorlással volt kapcsolatban. Azaz az ügy eljárásjogi részét nem érintette.

A Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Mfv.I.10.299/2017/11. sz. ítéletében a Székesfehérvári Törvényszék 2.Mf.20.677/2016/11. sz. ítéletét hatályában fenntartotta (9. Melléklet). Az ítélet dátuma 2018. április 11., az 1. oldalon a hivatalos pecséten az érkeztetés dátuma 2018. május 30. szerepel. **A Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Mfv.I.10.299/2017/11. sz. ítéletet 2018. június 15-én kaptam kézhez.**

2.2. A Kúria Mfv.I.10.563/2015/13. számú részítéletét a következő bírói döntések előzték meg:

- Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi bíróság I.M.753/2010/72 számú 2014. július 1-jén I. fokon hozott ítélete, melyben I. és II. rendű alperessel szemben előterjesztett keresetemet minden tekintetben elutasította. A kollégák által kifogásolt kevés készenlétes ügyelet végzését, a reggeli rossz hangulatot, a műtétek elosztása miatti elégedetlenséget, és a kemény hangnemet terhemre róta, és vétkes kötelezettségszegésnek ítélte. Az eljárásjogi kifogásomat és a rendeltetésellenes joggyakorlást az elsőfokú bíróság nem találta megalapozottnak. Az ítéletet 2014. augusztus 11-én vettem át. (4. Melléklet)
- Székesfehérvári Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2.Mf.21.532/2014/11. sz. 2015. április 21-én meghozott jogerős részitélete, melyben az I. fokú ítéletet részben megváltoztatta, és megállapította, hogy az I. rendű alperes jogellenesen szüntette meg munkaviszonyomat. A munkaviszony jogellenes megszüntetésével kapcsolatos kártérítési igényt elutasító ítéleti rendelkezést - a felperest a II. rendű alperes javára perköltségben marasztaló rendelkezésre kiterjedően- hatályon kívül helyezte, és ebben a körben az I. fokú bíróságot új eljárás lefolytatására, új határozat hozatalára utasította. Az ítéletet 2015. augusztus 11-én vettem át. (5. Melléklet)

A részítéleten a dátum helytelenül 2014. április 21. szerepel, melyet a Székesfehérvári Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2.Mf.21.532/2014/15. sz. végzésében 2015. április 21-re javította. (6. Melléklet)

A II. fokú bíróság alperes jogellenes eljárását eljárásjogi hibára alapozta. Részítéletében a kereset tartalmi része vonatkozásában utalt arra, hogy vétkes kötelezettségszegést nem követtem el, alperes rendkívüli felmondással nem, csak rendes felmondással szüntethette volna meg munkaviszonyomat. A rendeltetésellenes joggyakorlást a II. fokú bíróság

kizárta, mivel álláspontja szerint alperes jogszabályt (Mt. 109.§) sértett.

A Kúria a felülvizsgálati eljárásban úgy ítélte meg, hogy alperes részéről nem történt eljárási hiba. Mivel a vétkes kötelezettségszegés hiányának Törvényszéki indoklása a Kúria részítése szerint nem felelt meg a Pp 221 §-ának (Kúria részítelek 72. pont), ekörben új eljárásra és határozathozatalra utasította a Törvényszéket. Emellett utasította a II. fokú bíróságot, hogy a megismételt eljárásban foglaljon állást a rendeltetésellenes joggyakorlás vonatkozásában is.

2.3. A Kúria részítelekét a következő bírói döntés követte:

- A Kúria döntése alapján a Székesfehérvári Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2.Mf.20.677/2016/11. sz. 2017. január 26-án meghozott jogerős, a bírósági eljárást befejező érdemi ítélete, melyben a Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi bíróság 1.M.753/2010/72 sz. ítéletét helyben hagyta. **Az ítéletet 2017. április 3-án vettem át.** (7. Melléklet)

A II. fokú bíróság a Kúria döntése alapján a kereset eljárásjogi kifogását már nem vizsgálta, azt elfogadta, átvette. A II. fokú bíróság a kereset tartalmi része vonatkozásában korábbi véleményét –misperint vétkes kötelezettségszegést nem követtem el, alperes rendkívüli felmondással nem, csak rendes felmondással szüntethette volna meg munkaviszonyomat- megváltoztatta, és az I. fokú bíróság ítéletét helyben hagyva úgy döntött, hogy mégiscsak vétkes kötelezettségszegésként terhemre róható a kollégák által kifogásolt kevés készenlétes ügyelet végzése, a reggeli rossz hangulat, a műtétek elosztása miatti elégedetlenség, és a kemény hangnem. A II. fokú bíróság a rendeltetésellenes joggyakorlást nem tartotta megalapozottnak.

- A Székesfehérvári Törvényszék Mf.20.677/2016/11. sz. határozatával szemben 2017. május 22-én felülvizsgálati eljárást kezdeményeztem a Kúria felé, mely kizárólag a kereset tartalmi részével és a rendeltetésellenes joggyakorlással volt kapcsolatban. Azaz az ügy eljárásjogi részét nem érintette.

A Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Mfv.I.10.299/2017/11. sz. ítéletében a Székesfehérvári Törvényszék 2.Mf.20.677/2016/11. sz. ítéletét hatályában fenntartotta (9. Melléklet). Az ítélet dátuma 2018. április 11., az 1. oldalon a hivatalos pecséten az érkezés dátuma 2018. május 30. szerepel. A Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Mfv.I.10.299/2017/11. sz. **ítéletet 2018. június 15-én kaptam kézhez.**

A Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Mfv.I.10.299/2017/11. sz. ítéletével az eljárás befejeződött, az összes jogorvoslati lehetőséget kimerítettem, így **megnyílt a lehetőség a Kúria Mfv.I.10.299/2017/11. számú ítélete, a Kúria Mfv.I.10.563/2015/13. számú részítele; a Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi bíróság 1.M.753/2010/72 számú I. fokú ítélete, és a Székesfehérvári Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2.Mf.20.677/2016/11. számú ítélete ellen, 60 napos határidőn belül, az Alkotmányjogi panasz indítvány előterjesztésére.**

3. Az Alaptörvényben biztosított jogok megnevezése:

3.1. Alaptörvény B) cikk (1)

Magyarország független, demokratikus jogállam.

Az Alaptörvény önmeghatározói normái között sorolja fel a jogállamiságot.

Az Alkotmánybíróság a jogállamiság, a jogbiztonság és a normavilágosság összefüggésével több határozatában is foglalkozott. A 9/1992. (I. 30.) AB határozatában kimondta, hogy a jogállam nélkülözhetetlen eleme a jogbiztonság. A jogbiztonság az állam – s elsősorban a jogalkotó – köteletségévé teszi annak biztosítását, hogy a jog egésze, egyes részterületei és az egyes jogszabályok világosak, egyértelműek, működésüket tekintve kiszámíthatóak és előreláthatóak legyenek a norma címzettjei számára. Vagyis a jogbiztonság nem csak az egyes normák egyértelműségét követeli meg, de egyes jogintézmények működésének kiszámíthatóságát is. Ezért alapvetőek a jogbiztonság szempontjából az eljárési garanciák (ABH 1992, 59, 65.).

A 26/1992. (IV. 30.) AB határozat mutatott rá arra, hogy a jogszabály értelmes és világos, a jogalkalmazás során felismerhető normatartalma is a jogbiztonságból fakadó követelmény (ABH 1992, 135, 142.).

A 11/1992. (III. 5.) AB határozatban az Alkotmánybíróság kifejtette, hogy a jogbiztonság megköveteli a jogszabályok olyan világos és egyértelmű fogalmazását, hogy mindenki, akit érint, tisztában lehessen a jogi helyzettel, ahhoz igazíthassa döntését és magatartását, s számolni tudjon a jogkövetkezményekkel. Ideértendő az is, hogy ki lehessen számítani a jogszabály szerint eljáró más jogalanyok és állami szervek magatartására. 13/2013. (VI. 17.) AB határozat Indokolása [28]–[34]; 24/2013. (X. 4.) AB határozat (Indokolás [48]); 38/2012 (XI.14.) AB határozat Indoklás [84]; 3047/2013 (II.28.) AB határozat Indoklás [13] és [16]; 3106/2013 (V.17.) AB határozat Indoklás [8]; 24/2013 (X.14.) AB határozat Indoklás [48]; 33/2014 (XI.7.) AB határozat Indoklás [32];

A jogbiztonság egyik legfontosabb alapkövetelménye a jogszabályok kiszámíthatósága. De hogyan lehet előre kiszámítani az állami szervek, a bíróságok magatartását, ha nem egy nyelvet beszélünk velük, ha ugyanazon kifejezéseket tekintve mást-mást értünk alatta?

A Gondrand-ügyből kiderült, hogy a jogszabályok aligha világosak akkor, amikor a tagállami hatóságok egyszer az egyik értelmezést fogadják el, utána átváltanak egy másik értelmezési változatra (l. 18. pont). A jogszabályok világossága és egyértelműsége nemcsak azt szolgálja, hogy a magánfelek számára lehetővé tegye jogainak és kötelezettségeinek megértését, hanem azt is, hogy a tagállami bíróság számára lehetővé tegye ezen jogok védelmének biztosítását. 257/86 Bizottság v Olaszország (Import ÁFA) [1988] EBHT 3249, 12. pont. Itt az egyének bírói jogvédelmének elve erősíti a jogbiztonság elvét.

Az Alkotmánybíróság emlékeztet rá, hogy gyakorlata szerint tartózkodik attól, hogy jogági dogmatikához tartozó kérdések helytállóságáról, illetve törvényességéről, avagy kizárólag törvényértelmezési problémáról állást foglaljon {3003/2012. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [4], l. legutóbb: 3060/2016. (III. 22.) AB végzés, Indokolás [41]}. Ezért az Alkotmánybíróság a vitatott jogszabályi előírások tartalmának további elemzésébe nem bocsátkozhat, és nem fogalmazhat meg tartalmi útmutatást a jogalkalmazás számára.

A szakjogi dogmatikára épülő konzekvens bírói gyakorlat közvetlenül csak akkor válhat alkotmánybírósági felülvizsgálat tárgyává, ha az Alaptörvénnyel össze nem egyeztethető, a tudomány igazolt és elfogadott megállapításait is felülíró sérelem előidézésére alkalmas. 3077/2012 (VII.26) AB határozat indoklás [5-6]

Álláspontom szerint a bíróság által

- a szavak és kifejezések jelentésének indokolatlan megváltoztatása,
 - a szavak és kifejezések mögötti tartalom átértelmezése,
 - az egyértelmű fogalmak és kifejezések relatívvá tétele,
 - a valóságban megtörtént események tudomásul nem vétele,
 - az események valós időrendjének és egymáshoz való viszonyának önkényes megváltoztatása,
- és az iratellenesség

a tudomány igazolt és elfogadott megállapításait is felülíró sérelem előidézésére alkalmas.

A normavilágosság sérelme

Az Alkotmánybíróság több ügyben is érdemben foglalkozott a normavilágosság sérelmére alapított alkotmányjogi panaszokkal.

A 766/B/1992. AB határozatban, az 1105/D/2001. AB határozatban, a 255/D/2003. AB határozatban, a 353/D/2003. AB határozatban, az 1094/D/2001. AB határozatban és a 463/D/2004. AB határozatban a testület az Alkotmánybíróság minden ügyben megállapította, hogy az adott alkotmányjogi panasz megfelel a régi Abtv. 48. §-ában foglaltaknak, ezért azt érdemben bírálta el. A testület kivétel nélkül minden alkotmányjogi panaszt elutasított, továbbá minden normavilágosságra alapított esetben hangsúlyozta azon töretlen álláspontját, miszerint a jogszabály-értelmezési kérdéseket általában jogalkalmazói értelmezéssel vagy jogalkotási úton kell feloldani, az Alkotmánybíróságnak sem jogalkotási, sem önálló jogszabály-értelmezési eljárásra hatásköre nincs.

A bírói döntés elleni alkotmányjogi panasz azonban nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének – szól a 3268/2012. (X. 4.) AB végzés indokolás [28]. Az Alkotmánybíróság ugyanis – mint az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve – a bírói döntések Alaptörvénnyel való összhangját vizsgálja, azaz a bírói döntéseknek kizárólag az alkotmányossági szempontú vizsgálata tartozik a hatáskörébe. Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszon keresztül is az Alaptörvényt, az abban biztosított jogokat védi. Önmagukban azonban a rendes bíróságok által elkövetett vélt vagy valós jogszabálysértések nem adhatnak alapot alkotmányjogi panasznak. Egyébként az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna.

A 2007. június 11-én kihirdetett 676/D/2004. AB határozat a Bíróság azért utasította vissza a panasz érdemi vizsgálatát, mert az indítványozó pusztán az Alkotmány 2. § (1) bekezdésének sérelmét állította és „nem jelölte meg, hogy a támadott rendelkezés konkrétan mely alapvető jog sérelmét eredményezi.”

Ugyancsak e feltételek hiánya miatt utasította vissza az alkotmányjogi panaszt az 1140/D/2006. AB határozat. A hivatkozott határozatban kifejtette a testület, hogy az alkotmányjogi panasznak konkrét ügyre kell vonatkoznia, melyben az indítványozónak egyedileg meghatározható, konkrét jogsérelem áll fenn. Ennek az egyedileg meghatározható, konkrét jogsérelemnek az Alkotmányban foglalt alapjog sérelmében kell tetet ölnie. Az indítványozók a határozat alapjául szolgáló ügyben nem hivatkoztak az Alkotmányban foglalt valamely alapjoguk megsértésére, az alkotmányjogi panaszból kizárólag a jogbiztonság absztrakt követelményének sérelme volt kimutatható. Az Alkotmánybíróság azonban kimondta, hogy a jogállamiság részét képező jogbiztonság követelménye önmagában nem minősülhet az állampolgár Alkotmányban biztosított jogának.

A 1140/D/2006. AB határozat két esetet emelt ki, melyben lehetséges a jogállamiságra hivatkozás: a visszaható hatály tilalma és a kellő felkészülési idő hiánya alapozhatja meg az Alkotmányban biztosított jog sérelmét. A helyzet ezzel látszólag egyértelmű, a problémát mégis az jelentette, hogy a 676/D/2004. AB határozat meghozatalát követően a 676/D/2004. AB határozat, és a 65/1992. (XII. 17.) AB határozat által képviselt irányvonalra is találunk példát az Alkotmánybíróság esetjogában, vagyis a testület olykor visszautasította, olykor pedig érdemben bírálta el a jogállamiság sérelmére hivatkozó alkotmányjogi panaszokat.

A 3062/2012. (VII. 26.) AB határozat, a 3268/2012. (X. 4.) AB végzésben az Alkotmánybíróság az 1140/D/2006. AB határozatra hivatkozik, és a gyakorlat egy részét figyelmen kívül hagyva kimondja, hogy a testület „a jogbiztonság követelményének sérelmére való hivatkozást alapvetően két esetben, a visszaható hatályú jogalkotásra és a felkészülési idő hiányára alapított indítványok esetén vizsgálta”, ezért a gyakorlattól nem kíván eltérni.

A 3268/2012. (X. 4.) AB végzés végleg szakított a 676/D/2004. AB határozat után már csak nyomokban fellelhető gyakorlattal, amely a jogállamiság egyéb elemeinek (például normavilágosság) sérelmét is Alkotmányban biztosított jog sérelmének tekinti.

Összességében megállapíthatjuk, hogy az államszervezeti rendelkezések többnyire nem, az alapjogi katalógus rendelkezései pedig szinte mindig Alaptörvényben biztosított jognak minősülnek. Ugyanakkor számos alaptörvényi rendelkezés egyik kategóriába sem sorolható be egyértelműen. Amikor az Alkotmánybíróság az Alaptörvényben biztosított jog fogalmát értelmezi, akkor az egyes alaptörvényi rendelkezéseket sorolja be a két kategória valamelyikébe (esetleg mindkettőbe). Ennek során úgy vélem, két szempontra mindenképp figyelemmel kell lennie az Alkotmánybíróságnak:

Először is fontos, hogy a testület következetes gyakorlatot alakítson ki, azaz a hivatkozható alapjogok köre semmiképpen se szűküljön a korábban megállapítottakhoz képest. A jogállamiság bizonyos elemei kapcsán a testület nem követte ezt az elvet. Láthattuk, hogy korábban hivatkozható volt a normavilágosság mint Alaptörvényben biztosított jog. Habár nem volt példa arra, hogy a testület erre hivatkozással semmisített volna meg jogszabályt alkotmányjogi panasz eljárásban, azt azért rögzítenünk kell, hogy a normavilágosság idővel kiszorult az Alaptörvényben biztosított jogok köréből. Ellenben a magasabb szintű jogszabályba ütközés sérelmére hivatkozó indítványokat nemcsak hogy befogadta a testület, hanem némely esetben még megsemmisítést, illetve egyedi alkalmazási tilalmat is elrendelt. A normahierarchia sérelme ma már nem Alaptörvényben biztosított jog.

Másodszor az Alaptörvényben biztosított jog fogalma nyitott kategória, annak tartalma sorozatos döntéseken keresztül alakul ki. Egyetlen döntésben tehát nem lehet megállapítani annak tartalmát, így azt sem, hogy egy adott cikk csak a meghatározott esetekben hivatkozható. Jó példa erre a testület jogállamiság kapcsán kialakított gyakorlata. 2012 után ugyanis a jogállamiság keretében hivatkozható kellő felkészülési idő, illetve a visszaható hatályú jogalkotás tilalma a korábbi példálózó jellegű felsorolásból kimerítővé kezd válni bizonyos döntésekben. Ez a téves gyakorlat olyan következményekkel is járhat, hogy a jogállamiság keretében korábban nem hivatkozott jogot – amely a fenti két kategóriába sem tartozik – „a következetes” gyakorlatra hivatkozással mérlegelés nélkül utasíthatja el a testület, elzárva ezzel a lehetőséget további alapjogok kibontása elől.

Indítványomat nem a normavilágosság elvére, hanem a jogintézmények működésének kiszámíthatóságára; a jogalkalmazás során felismerhető normatartalom, a jogkövetkezmények kiszámíthatósága, a jogszabályok egységes értelmezésére követelményére, a bíróságok ezen jogok védelmezésének köteletségére alapítom.

Emellett megjelenik a visszaható jogalkotás tilalmára való hivatkozás is alkotmányjogi panaszomban.

3.2. Alaptörvény Nemzeti hitvallás:

- Valljuk, hogy a polgárnak és az államnak közös célja a jó élet, a biztonság, a rend, az igazság, a szabadság kiteljesítése.

Az **igazság** a valóság ellenőrizhető tényei, és az erről szóló állítások egymásnak megfelelését jelenti. Az Alaptörvény rögzíti az igazság védelmét.

Az Alaptörvény nem biztosít alanyi jogot az anyagi igazság érvényesülésére. Ezek a jogállam céljai és feladatai. Az Alaptörvény az anyagi igazság érvényre juttatásához szükséges és az esetek többségében alkalmas eljárásra ad jogot. 14/2004 (V.7.) AB határozat 2004.241.266.

Azaz az Alaptörvény csak olyan eljárásra ad jogot, mely eljárás során a tényeket tényekként kezelik, a megtörtént eseményeket azok valóságában ítélik meg és az eljárás során az igazságot érvényre juttatják, hiszen az anyagi igazság csak ilyen eljárás keretében tud érvényre jutni.

Álláspontom szerint egy olyan eljárás, amelyben a magyar szavak és kifejezések jelentését önkényesen megváltoztatják, a szavak és kifejezések mögötti tartalmat átértelmezik, a valóságban megtörtént eseményeket nem a valóságnak megfelelően, hanem más eseménynek láttatják, amelyben az események valós időrendjét és egymáshoz való viszonyát megváltoztatják, nem tekinthető az anyagi igazság érvényre juttatásához szükséges és alkalmas eljárásnak.

3.3. Alaptörvény H) cikk

(2) Magyarország védi a magyar nyelvet.

(3) Magyarország védi a magyar jelnyelvet, mint a magyar kultúra részét.

Az Alaptörvény önmeghatározó normaként rögzíti a magyar nyelv védelmét.

A nyelv segítségével tudjuk a valóságot kifejezni, leírni és közvetíteni. A pontos nyelvi kifejezések és egyértelmű jelnyelvi közlések segítségével tudjuk elérni, hogy egy dolog említésekor, egy esemény leírásakor, egy esemény időbeliségének megfogalmazásakor mindannyian ugyanazt értsük, ugyanazt gondoljuk a közlésről. A magyar nyelv védelme az Alaptörvény Alapvetés fejezetében nem értelmezhető csupán egy elvi kinyilatkoztatásnak. Mindannyiunk kötelességének is kell tekintenünk a nyelvi kifejezések pontos használatára és azonos értelmezésére való törekvést, a magyar nyelv ápolását.

A magyar nyelv része a jogi szaknyelv.

A magyar nyelv védelme sérül, ha a szavak és kifejezések jelentését önkényesen megváltoztatják, a szavak és kifejezések mögötti tartalmat átértelmezik, a megnevezett eseményeket nem a közlésnek (okiratnak) megfelelően értékelik, hanem azt átértékelik és más eseménynek láttatják, ha egy esemény közlésben (okiratban) rögzített valós idejét és egymáshoz való viszonyát indokolatlanul megváltoztatják.

3.4. Alaptörvény XXIV. cikk

(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

Az Alaptörvény alapjogok között említi a tisztességes ügyintézés és a döntések törvényes indoklását. A tisztességes ügyintézés nem lehet leszűkíteni az ügyintézés végző hatóság, intézmény szervezetének biztosítására. Ehhez a joghoz feltétlenül hozzátartozik az ügyintézés végzésének folyamata.

A tisztességes ügyintézés folyamata pedig sérül, ha az ügyintézés során a magyar szavak és kifejezések jelentését önkényesen megváltoztatják, a szavak és kifejezések mögötti tartalmat átértelmezik, a valóságban megtörtént eseményeket nem a valóságnak megfelelően értékelik, hanem azt átértékelik és más eseménynek láttatják, ha az események valós időrendjét megváltoztatják.

3.5. Az Alaptörvény 25. cikk (3) bekezdése

A Kúria a (2) bekezdésben meghatározottak mellett biztosítja a bíróságok jogalkalmazásának egységét, a bíróságokra kötelező jogegységi határozatot hoz.

Az Alaptörvény államszervezeti részében rögzíti a Kúria azon feladatát, hogy segíti a bíróságokat abban, hogy a jogszabályokat azonos módon értelmezzék és alkalmazzák.

De hogyan segíti a Kúria az azonos értelmezést,

- ha új, a törvényben nem használt nyelvi kifejezéseket alkot és használ (idézőjeles fogalmak), melyeket nem értelmez,
- ha egy ügy érdemi eldöntésében lényeges szerepet játszó időbeliséget nem vesz figyelembe (a Kúria állítása szerint a „fegyelmi eljárást” követően hoztak „fegyelmi határozatot”),
- ha a valóságot álvalósággá változtatja (a Kúria szerint a fegyelmi eljárás nem valódi fegyelmi eljárás volt, hanem idézőjeles „fegyelmi eljárás”),
- ha egy ismert és törvényben egyértelműen meghatározott helyzetre (Mt. 109.§ (1) bek.) alkalmazott kifejezést (fegyelmi eljárás kifejezése, melynek szabályrendszerét a törvénynek megfelelően a Kollektív Szerződésben részletesen meghatároznak) más jogintézményre, eljárásra (rendkívüli felmondás) is alkalmazhatónak tart úgy, hogy magát a kifejezést (fegyelmi eljárás és fegyelmi határozat) idéző jelbe téve azokat átértelmezi az eseményt követően?

4. A közvetlen érintettség kifejtése

4.1. A tényállás

Mt. 109. § (1) A munkaviszonyból származó kötelezettségeknek a munkavállaló által történt vétkes megszegése esetére kollektív szerződés — az eljárási szabályok meghatározása mellett — a 96. § (1) bekezdésében foglaltakon kívül egyéb jogkövetkezményeket is megállapíthat.

(2) A kollektív szerződés hátrányos jogkövetkezményként csak olyan, a munkaviszonyhoz kötődő hátrányokat állapíthat meg, amelyek a munkavállaló személyiségi jogait és emberi méltóságát nem sértik. Hátrányos jogkövetkezményként pénzbírság nem írható elő.

Alperes (nonprofit Kft) A Munka Törvénykönyve hatálya alá tartozott.

Alperesnek volt Kollektív Szerződése, melynek V. Fegyelmi, Anyagi felelősség fejezete szabályozta a Fegyelmi Eljárás rendjét. (10. Melléklet) A Kollektív Szerződést (2001. dec. 01. keltezésű) alperes 2011. február 28-án kelt periratához csatolta. Ennek V. Fejezet 40. § 8. bekezdés e) pontja elbocsajtás megnevezést tartalmaz. Felperesként F/24. sz. alatt a perben csatoltam a Kollektív Szerződés 2008. január 01. napjától hatályos szövegét, amelynek V. Fejezet 41. § 10. bekezdés e) pontja rendkívüli felmondás büntetést tartalmaz. Alperes 2011. június 15-én csatolta a kórház 2010. szeptember 22-én elfogadott (egy nappal a fegyelmi tárgyalás előtti időpont) 2011. április 01. napjától hatályos szövegét, amelynek V. Fejezet, 41. §, 14. bekezdés, e) pontja tartalmazza a rendkívüli felmondás megnevezést. Az alperesi perirat egyrészt magyarázza, hogy a fegyelmi határozatban megjelölt KSz. V. Fejezet 39. § 10. bekezdés e) pontja, mint meghivatkozott jogszabályhely miért nem egyezik a 2001. december 01. keltezésű kollektív szerződés számozásával, de ugyanakkor hangsúlyosan utal arra, hogy ettől függetlenül a Kollektív Szerződésben szabályozott fegyelmi eljárás szerinti fegyelmi büntetesként kívánták alkalmazni a rendkívüli felmondást, mint választható fegyelmi büntetést.

A Kollektív Szerződés szabályozta, hogy:

- (2) A fegyelmi eljárás megindítását a munkáltatói jogkör gyakorlója rendeli el.
- (4) A fegyelmi eljárás alapjául szolgáló tényállás kivizsgálására a fegyelmi eljárás megindítója vizsgálóbiztost jelöl ki, aki 15 nap alatt köteles a vizsgálatot lefolytatni.
- (5) A munkavállalóval a vizsgálat során közölni kell a kötelezettségzegés elkövetésével kapcsolatos megállapításokat és azok bizonyítékait. Módot kell részére adni, hogy ezekre észrevételt tehesen, az ügy iratait megtekinthesse, és további bizonyítást javasolhasson.
- (6) Jegyzőkönyvet kell felvenni a munkavállaló vizsgálat keretében történő meghallgatásáról és a lefolytatott bizonyítási eljárásról.

A fegyelmi eljárás kezdetétől fogva a munkavállaló jogi képviselőt jogosult igénybe venni.

- (7) A Fegyelmi Tanács a vizsgálóbiztos előterjesztésétől számított 15 napon belül tárgyalást tart.

A Fegyelmi Tanács tárgyalását úgy kell kitűzni, hogy arról a felek az értesítést a tárgyalás előtt legalább 3 munkanappal megkapják.

A Fegyelmi Tanács elnöke a fegyelmi eljárás megindítója, aki ezt a jogkörét a munkáltatónak az eljárás alá vontnál magasabb beosztású, vagy magasabb besorolású munkavállalójára átruházhatja.

A Fegyelmi Tanács tagjait a Fegyelmi Tanács elnöke a munkáltatónak az eljárás alá vontnál magasabb, ennek hiányában azzal azonos beosztású, illetve besorolású munkavállalói közül jelöli ki.

A tárgyaláson a munkáltatót az ügy vizsgálóbiztos képviseli, a munkavállaló jogi képviselőt is igénybe vehet. A tárgyalás nyilvános.

A Fegyelmi Tanács a tényállás tisztázása céljából bizonyítási eljárást folytathat le, ennek keretében tanúkat hallgathat ki, iratokat szerezhethet be, szakértőt vehet igénybe, szemlét tarthat.

- (8) A Fegyelmi Tanács az első tárgyalástól számított legkésőbb 30 napon belül zárt ülésen, szótöbbséggel határoz, döntését indokolt írásbeli határozatba foglalja.
- (10) A munkavállalóval szemben az alábbi fegyelmi büntetések szabhatók ki:

- a) megrovás
- b) előmeneteli rendszerben történő várakozási idő legfeljebb egy évvel történő meghosszabbítása
- c) jogszabály által adományozott címtől való megfosztás
- d) magasabb vezetői, illetve vezetői beosztás fegyelmi hatályú visszavonása
- e) rendkívüli felmondás

Megjegyzés: Az Mt. 109.§-ának szabályozása alapján a Kollektív Szerződés Fegyelmi Szabályzata szerint indított és lebonyolított fegyelmi eljárás során kiszabható fegyelmi büntetések felsorolása között az e) pontban szerepel - rendkívüli felmondás megnevezéssel - egy végleges jogkövetkezményt jelentő büntetés. Ebben a formában ez az Mt. 109.§ (2) bekezdésébe ütközik, ezért jogellenes. Az Mt. 96.§-a a Kollektív Szerződésben V. Fegyelmi, Anyagi felelősség fejezetében nincs említve. Az Mt. 96.§-a szerinti rendkívüli felmondás -mint fegyelmi büntetés- csak a Kollektív Szerződés Fegyelmi Szabályzata szerint lebonyolított fegyelmi eljárás büntetési típusaitól függetlenül, azoktól elkülönítve, egy másik eljárásban szabható ki jogszabályszerűen (Mt 109. §).

A kórház a Kollektív Szerződés szabályaihoz tartva magát rendelte el és bonyolította le a fegyelmi eljárást az Mt 109.§-a szerint.

A Kollektív Szerződésben rögzítetteknek megfelelően

- a munkáltatói jogkör gyakorlója arról értesített, hogy fegyelmi eljárást indít ellenem a **Kollektív szerződés V. fejezete alapján**. (12. Melléklet) Ezt a Kúria részítéletének 3. pontjában is megerősíti.

„Tájékoztatom, hogy a Kollektív szerződés V. fejezete alapján fegyelmi eljárást indítottam Ön ellen...”

- a fegyelmi eljárás megindítója vizsgálóbiztost jelölt ki. (Kúria részítélet 4. pont)

- közölték a kötelezettségszegés elkövetésével kapcsolatos megállapításokat (orvos kollégák beadványát mellékeltek az eljárás megindításáról szóló értesítés mellé), módot adtak részemre, hogy ezekre észrevételt tegyek (vizsgálóbiztosi meghallgatás, fegyelmi tárgyalás), és további bizonyítást javasolhattam (tanúmeghallgatás a fegyelmi tárgyaláson). 15. Melléklet-fegyelmi tárgyalás jegyzőkönyv)

- a kijelölt vizsgálóbiztos meghallgatott, és jegyzőkönyvet készített. (Kúria részítélet 4. pont) 13. Melléklet

- Fegyelmi Tanácsot jelöltek ki. (Kúria részítélet 7. pont)

- a Fegyelmi Tanács elnöke a fegyelmi eljárás megindítója volt.

- a Fegyelmi Tanács tagjait a Fegyelmi Tanács elnöke a munkáltatónak az eljárás alá vontnál magasabb besorolású munkavállalói közül jelölték ki. (Kúria részítélet 7. pont)

- a Fegyelmi Tanács a vizsgálóbiztos előterjesztésétől számított 15 napon belül tárgyalást tartott. (Kúria részítélet 7. pont)

- A Fegyelmi Tanács tárgyalását először úgy tűzték ki, hogy arról kevesebb mint három nappal előtte kaptam értesítést. Mivel ezt kifogásoltam a Kollektív Szerződésre hivatkozással, a fegyelmi tárgyalást elhalasztották, és későbbre tűzték ki, betartva a Kollektív Szerződésben foglaltakat. 14. és 11. Melléklet

- a fegyelmi tárgyaláson a munkáltatót a vizsgálóbiztos képviselte.
- a fegyelmi tárgyaláson jogi képviselőt igénybe vehettem és igénybe is vettem.
- a Fegyelmi Tanács a tényállás tisztázása céljából a fegyelmi tárgyalás során bizonyítási eljárást folytatott le, ennek keretében tanúkat idézett és tanúkat hallgatott ki. 15. Melléklet
- a fegyelmi tárgyalásról jegyzőkönyv készült. A jegyzőkönyvet a fegyelmi tanács elnöke és két tag írta alá. 15. Melléklet
- a Fegyelmi Tanács „a fegyelmi tárgyaláson zárt tanácskozásban meghozta majd nyilvánosan kihirdette” a fegyelmi határozatot, melyet a fegyelmi tanács elnöke írt alá. 16. Melléklet
- a fegyelmi határozatban szankcióként a Kollektív Szerződés fegyelmi eljárásrendjében felsorolt fegyelmi büntetés lehetőségei közül az e) pontban szereplő rendkívüli felmondást alkalmazták.

Tehát teljesen egyértelműen, világosan, mindenki által tudottan, formailag és tartalmilag, a kórház -akarata szerint- egy a Kollektív Szerződésben szabályozott, annak mindenben megfelelő fegyelmi eljárást bonyolított le.

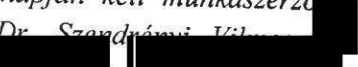

A fegyelmi eljárás befejezéseként a Fegyelmi Tanács fegyelmi határozatot hozott, melyben büntetésként a Kollektív Szerződés Fegyelmi Szabályzata szerinti, végleges jogkövetkezményt jelentő szankciót hozott, olyat, melyet az Mt. 109.§-a tilt.

A fegyelmi határozatban a szankcióként megfogalmazott rendkívüli felmondást úgy hivatkozta meg alperes, mint a Kollektív Szerződés Fegyelmi Szabályzatában rögzített fegyelmi eljárás szerint kiszabható fegyelmi büntetést, megnevezve és alkalmazva a KSZ. V. fejezet (10) bekezdés e) pontjában rögzített –megnevezésében rendkívüli felmondás- fegyelmi büntetést.

„FEGYELMI HATÁROZAT

 2010. szeptember 23. napján megtartott fegyelmi tárgyaláson zárt tanácskozásban meghozta, majd nyilvánosan kihirdette az alábbi

határozatot

A 22-27/2005 iktatószámon nyilvántartott, 2006. január 01. napján kelt munkaszerződés alapján osztályvezető főorvos munkakörben foglalkoztatott Dr. Szendrői Vilmos

 jogellenes megsértése miatt a munkaszerződés 5. pontja történő hivatkozással- a munkaviszonyból származó lényeges kötelezettségét szándékosan vagy súlyos gondatlansággal jelentős mértékben megszegte a KSZ. V. fejezet 39. § (10) bekezdés e) pontjában rögzített fegyelmi büntetést alkalmazva, munkaviszonyát- 2010. szeptember 23. napjával rendkívüli felmondással

megszüntetem.”

Tehát a határozatot, a döntést nem a munkáltató, hanem

- a Fegyelmi Tanács,
- fegyelmi tárgyaláson,
- zárt tanácskozásban

hozta meg, és nyilvánosan hirdette ki.

A fegyelmi határozat egyértelműen fogalmaz abban a tekintetben, hogy a Kollektív Szerződés V. fejezet (10) bekezdés e) pontjában rögzített fegyelmi büntetést alkalmazták.

Az a fegyelmi határozat indoklásban is szerepel, hogy egy lefolytatott fegyelmi eljárás alapján állapították meg a tényállást:

„Indoklás

Az ügyben rendelkezésre álló okirati bizonyítékok (és a munkavállalóval szemben lefolytatott fegyelmi eljárás) alapján az alábbi tényállás állapította meg:”

Az ügyvezető főigazgató főorvos a Fegyelmi Tanács elnökeként írta alá a fegyelmi határozatot.

A fegyelmi határozatban az Mt. 96.§ (1) a) pontját is meghivatkozták abban az értelemben, hogy az abban rögzített vétkes kötelezettségzegés megsértése miatt hozták a fegyelmi büntetést. Ez a megfogalmazás nem jelentheti azt, hogy az Mt. 96.§-a alapján, az Mt. 96.§-át alkalmazva hozták meg a fegyelmi büntetést. A valóságban a fegyelmi eljárás befejező aktusaként, vétkes kötelezettségzegés miatt, a Kollektív Szerződés alapján, annak V. fejezet (10) bekezdés e) pontjában rögzített fegyelmi büntetést alkalmazták.

4.2. A Kúria részítélete

A Kúria részítéletét érdemben befolyásoló kérdések voltak és a Kúria is annak tekintette, hogy

1. a lefolytatott fegyelmi eljárást a Kollektív Szerződés szabályrendszerére alapotlan indították-e el és folytatták-e le,
2. a fegyelmi határozatban szereplő döntést a fegyelmi tanács testületileg hozta (vagy egyszemélyes munkáltatói döntés volt),
3. a fegyelmi határozat tartalmilag az Mt 96.§ szerinti rendkívüli felmondásnak felelt-e meg,
4. a fegyelmi határozat tartalmilag az Mt. 109. § -on alapuló Kollektív Szerződés szabályozás szerinti végleges jogkövetkezményt jelentő jogellenes határozatnak felelt-e meg,
- 5 a fegyelmi határozat a Kollektív Szerződésre alapotlan indított és lefolytatott fegyelmi eljárás szankciója volt-e,
6. a fegyelmi eljárás az Mt 96.§-án alapuló, tervezett rendkívüli felmondáshoz kapcsolódó eljárás volt-e.

Amennyiben az első két kérdésre a válasz igen, akkor logikailag a további kérdésekre már csak a következő válaszok adhatók:

- 3. kérdésre nem,
- 4. kérdésre igen,
- 5. kérdésre igen,
- 6. kérdésre nem.

4.2.1. A Kúria által megállapított tényállás

A Kúria Mfv.I.10.563/2015/13 sz. részítéletében a felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállásban megállapította, hogy

- felperest a [REDACTED] foglalkoztatta (1. pont)
- [REDACTED] gyvezető főigazgató főorvos 2010. szeptember 13-án kelt intézkedésével az intézményben hatályos kollektív szerződés V. fejezete alapján fegyelmi eljárást indított felperessel szemben a munkaviszonyból származó lényeges kötelezettsége jelentős mértékben történő megszegése miatt. (3. pont)
- [REDACTED] z orvosigazgató járóbeteg-ellátási helyettese mint vizsgálóbiztos 2010 szeptember 4-én (helyesen 14-én) meghallgatta a felperest, és ugyanezen a napon megküldte jelentését a munkáltatói jogkör gyakorlójának. (4. pont)
- A fegyelmi tanács 2010. szeptember 23-án ülésezett, ahol felperes mellett jelen volt a fegyelmi tanács elnökeként [REDACTED]
- A fegyelmi tanács 2010. szeptember 23-án kelt határozatával a felperes munkaviszonyát „fegyelmi határozattal” megszüntette. A döntés jogalapjaként a Munka törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény (rég. Mt.) 96.§-ának (1) bekezdés a) pontjában rögzítettek megsértését jelölte meg hivatkozva a munkaszerződés 5. pontjában, valamint a kollektív szerződés V. fejezet 39.§(10) bekezdés e) pontjában rögzítettekre. A határozatot kizárólag a munkáltatói jogkör gyakorlója írta alá. (8. pont)

Megjegyzés:

A 8. pontban a Kúria által megállapított tényállás több okból is iratellenes és torzított.

- A fegyelmi tanács felperes munkaviszonyát nem idézőjeles „fegyelmi határozat”-tal, hanem idézőjel nélküli, valódi, a Kollektív szerződésben szabályozott fegyelmi határozattal szüntette meg.

- A döntés jogalapjaként a fegyelmi tanács nem az Mt. 96. §-át jelölte meg, hanem a Kollektív Szerződés fegyelmi szabályzatában szereplő büntetést alkalmazva hozta meg döntését, tehát ez tekintendő a döntés jogalapjának.

Idézet a fegyelmi határozatból:

„a KSZ. V. fejezet 39. § (10) bekezdés e) pontjában rögzített fegyelmi büntetést alkalmazva”

A fegyelmi határozatban az Mt. 96.§-át abban az értelemben hivatkozták meg, hogy az abban rögzített vétkes kötelezettségszegés megsértése miatt (nem pedig az alapján) hozták a fegyelmi büntetést. Ez a megfogalmazás nem jelentheti azt, hogy az Mt. 96.§-a alapján, az Mt. 96.§-át alkalmazva hozták meg a fegyelmi büntetést.

Idézet a fegyelmi határozatból:

„a Munka Törvénykönyve 96. §(1) bekezdésének a) pontjában rögzítettek megsértése miatt”

- A határozatot a munkáltatói jogkör gyakorlója a Fegyelmi Tanács elnökeként és nem mint munkáltató írta alá. Emellett a határozatot a fegyelmi tanács elnöke nem önállóan hozta, hanem azt a fegyelmi tanács, tanácskozásban, testületi határozatként hozta meg.

Álláspontom szerint ha a fegyelmi határozat döntését a fegyelmi tanács testületileg hozza (ahogy esetemben is), akkor a határozat nem minősíthető át egyszemélyi munkáltatói döntést jelentő és igénylő rendkívüli felmondással, még akkor sem, ha a fegyelmi határozatot csak a fegyelmi tanács elnöke írta alá.

Esetemben a fegyelmi tanács elnöke, aki a fegyelmi határozatot aláírta, valóban egyben a munkáltatói jogkört gyakorló főigazgató volt, de ő nem munkáltatóként, hanem a fegyelmi tanács elnökeként írta alá a fegyelmi tanács határozatát (16. melléklet). A fegyelmi tanács többi tagja a fegyelmi tárgyalás végén a döntéshozatal után eltávozott, és nem tértek vissza a határozat leírását követően, hogy aláírják a határozatot. Lényeges szempont, hogy a Szervezeti és Működési Szabályzat (SZMSZ) szerint a főigazgató szabálytalanul nevezte ki önmagát a fegyelmi tanács elnökének, ő nem is tölthette volna be ezt a pozíciót. Orvos esetén a fegyelmi eljárást az SZMSZ fegyelmi eljárás rendje 2. pontja szerint az orvosigazgatónak kell lefolytatni, akinek nincs is munkáltatói jogköre (17. melléklet).

Indokolás arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével

Álláspontom szerint a Kúria

-a fegyelmi határozat idézőjelbe tételével indokolás nélkül változtatta meg, értelmezte át, tette relatívvá és bizonytalanná a fegyelmi tanács döntését, mely iratellenes.

-új, a törvényben nem használt nyelvi kifejezéseket alkotott és használt (idézőjelbe tett kifejezés), melyet nem értelmezett.

-a döntés jogalapjaként nem az okiratban egyértelműen megjelölt és alkalmazott jogalapot tekintette, mely iratellenes.

-csak részigazságot közölt, amikor azt állította, hogy a határozatot kizárólag a munkáltatói jogkör gyakorlója írta alá. A tényállásból kihagyta, hogy a határozatot a munkáltatói jogkör gyakorlója a Fegyelmi Tanács elnökeként és nem mint munkáltató írta alá, valamint hogy a határozatot a fegyelmi tanács elnöke nem önállóan, hanem testületi határozatként a fegyelmi tanács hozta meg. Ezzel a Kúria fontos, az ügy megítélése szempontjából érdemi tényállási adatokat mellőzött.

A Kúria megállapításai

-a tudomány igazolt és elfogadott megállapításait is felülíró sérelem előidézésére alkalmas,

- sérti a jogintézmények működésének kiszámíthatóságát, a jogalkalmazás során felismerhető

normatartalom és a jogkövetkezmények kiszámíthatóságát, a jogszabályok egységes értelmezésének követelményét és a bíróságok ezen jogok védelmezésének kötelességét, és ez ellentétes az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével.

A Kúria megállapításai ellentétesek az igazság ellenőrizhető tényeivel, így sérült az anyagi igazság érvényre juttatásához szükséges és alkalmas eljáráshoz való jog, mely ellentétes az Alaptörvény Nemzeti hitvallásában megfogalmazottal.

Mivel a Kúria a szavak és kifejezések jelentését önkényesen megváltoztatta, a szavak és kifejezések mögötti tartalmat átértelmezte, a megnevezett eseményeket nem a közlésnek (okiratnak) megfelelően értékelte, hanem azt átértékelve más eseménynek láttatta, sérült a magyar nyelv védelme, és ez ellentétes az Alaptörvény H) cikkével és Alaptörvény XXIV. cikkével.

A Kúria az Alaptörvény 25. cikk (3) bekezdését sértette, amikor új, a törvényben nem használt nyelvi kifejezéseket alkotott és használt (idézőjelbe tett kifejezés), melyet nem értelmezett.

4.2.2. A Kúria részítéletének „Az első- és másodfokú ítélet” fejezetének megállapításai

- Azon elvi kérdés, miszerint a fegyelmi eljárás keretében rendkívüli felmondás alkalmazásának lehet-e helye, nem perdöntő jelentőségű. Amennyiben ugyanis a jogkörgyakorló által a konkrét esetben alkalmazott rendkívüli felmondás a törvény irányadó követelményeinek minden egyéb szempontból megfelel, úgy az intézkedés jogellenességének megállapításához nem vezethet az, hogy e döntést fegyelmi eljárás keretében történő vizsgálat előzte meg. (19. pont)

- Az Mt. 96.§ (2) bekezdése előírta a munkáltató számára a munkavállaló előzetes meghallgatásának, védekezési lehetőségének biztosítását. Így -feltételezve, hogy a rendkívüli felmondás egyéb szempontok szerint jogszerűnek minősül- a megelőzően folytatott (fegyelmi) vizsgálat a felelősség tisztázását célzó és szolgáló, többlet garanciális biztosítékokat nyújtó előzetes eljárásként értékelhető. Ebből következően a felperes e körben kifejtett álláspontja nem alapos. (20. pont)

Megjegyzés: Az elsőfokú ítélet ezen megállapításai nem a valós történésekből indul ki, nem a valóságon alapszik. A konkrét esetben az alkalmazott rendkívüli felmondás döntését a Kollektív Szerződés fegyelmi szabályzata szerint indított és lefolytatott fegyelmi eljárás nem megelőzte, hanem az magának a fegyelmi eljárásnak a befejező részeként megfogalmazott fegyelmi határozatban jelent meg, azaz a fegyelmi eljáráshoz tartozott. A fegyelmi eljárás nem egy előzetes eljárása volt a meghozott döntésnek. A fegyelmi eljárást nem szüntették meg, vagy nem fejezték be egyéb módon, mielőtt a rendkívüli felmondás határozatát meghozták és kihirdették volna. A rendkívüli felmondás jogintézményét alperes nem a fegyelmi eljárástól függetlenül, a fegyelmi eljárás befejezését követően nem egy új, nem egy másik eljárásban alkalmazta, hanem a Kollektív Szerződésben szabályozott fegyelmi eljárás szankciójaként, a fegyelmi eljárás részeként hozta meg a rendkívüli felmondás döntését.

- A másodfokú bíróság a tényállást annyiban egészítette ki, hogy a fegyelmi ügyben a

tárgyalás berekesztését követően a felperes elbocsátásáról a fegyelmi tanács kollektíven hozott döntést, az elnök a tanács többi tagját előzetesen nem tájékoztatta arról, hogy őket csupán „tanácsadónak” tekinti. (31. pont)

Megjegyzés: A másodfokú bíróság ezt a kiegészítést kizárólag alperesi képviselő (a fegyelmi tanács elnöke) a bíróság előtt alperesként közölt állítására alapozta. Semmi bizonyíték nem támasztja alá, hogy a fegyelmi tárgyalás során a fegyelmi tanács elnöke [REDACTED] tekintette volna a fegyelmi tanács [REDACTED]

Non [REDACTED] 2010. szeptember 23. napján megtartott fegyelmi tárgyaláson zárt tanácskozásban hozta meg és hirdette ki nyilvánosan.

- A másodfokú bíróság ítéletében utalt az Mt. 96.§-ának (1), (6) bekezdésében, és 89.§-ának (5) bekezdésében foglaltakra. Kifejtette, hogy mindezen szabályokból megállapítható, miszerint rendkívüli felmondás esetén nincs a munkáltató elzárva attól, hogy egy meghatározott eljárási rend szerint vizsgálatot folytasson le, és annak keretében az érintett munkavállalót, esetleg tanúkat is meghallgasson. Ez azonban nem azonosítható a fegyelmi eljárással. Az Mt. 109.§ (1) bekezdése ugyanis kimondja, hogy a munkaviszonyból származó kötelezettségeknek a munkavállaló által történt vétkes megszegése esetére kollektív szerződés -az eljárási szabályok meghatározása mellett- a 96.§ (1) bekezdésében foglaltakon kívül egyéb jogkövetkezményeket is megállapíthat. (32. pont)

- Az Mt hatálya alá tartozó munkáltató fegyelmi eljárást akkor folytathat le, ha a munkaviszonyból származó kötelezettségét vétkesen megszegő munkavállalóval szemben a rendkívüli felmondáson kívül egyéb jogkövetkezményt kíván alkalmazni, és az ezzel kapcsolatos eljárási szabályokat és az alkalmazandó szankciókat a kollektív szerződésben szabályozza. (33. pont)

- Az alperesek a perben hangsúlyozták, hogy a felperes kötelezettségzegései miatt indított eljárást nem fegyelmi eljárásnak tekintették, hanem az annak szabályait figyelembe vevő munkáltatói vizsgálatnak. Ez utólagos magyarázat azonban nem fogadható el, ugyanis azt aszerint kell megítélni, ahogy a felperes a kórház dolgozói előtt „megjelent”. (35. pont)

Megjegyzés: Alperes erre az utólagos, bírósági eljárás során közölt magyarázatára –hogy az eljárást nem fegyelmi eljárásnak tekintették- semmilyen bizonyítékot nem közölt. Sőt! Alperes a fegyelmi eljárást egyértelműen a Kollektív Szerződésre fegyelmi szabályzatára alapozva indította el, és ezt okirat bizonyítja (12. Melléklet) és a fegyelmi eljárás során is végig a Kollektív Szerződés fegyelmi szabályzatában megfogalmazottak szerint járt el. Az eljárás nem csak az abban résztvevők és a kórház dolgozói előtt jelent meg a Kollektív Szerződés szerint indított és lebonyolított fegyelmi eljárásként, hanem minden tekintetben az eljárást elindító és lefolytató munkáltató akaratát is ennek megfelelően tükrözte.

- Miután a munkáltató helytelenül választotta meg a felperes munkaviszonya megszüntetésének módját, a jogellenes felmondás jogkövetkezménye, hogy viselnie kell annak törvényben meghatározott következményeit. (38. pont)

4.2.3. A Kúria részítéletének „A Kúria döntése és jogi indokai” fejezetének megállapításai

4.2.3.1. *Az ügy érdemét érintően a bíróságoknak abban a kérdésben kellett állást foglalniuk, hogy a fegyelmi eljárás lefolytatására szabályszerűen sor kerülhetett-e, és az ezt követően meghozott határozat megfelelt-e az Mt. 96. §-a (1) és (2) bekezdéseiben, illetve a 89. §-ának (5) bekezdésében foglaltaknak. (65. pont)*

4.2.3.2. *Az alkalmazandó Mt. fegyelmi eljárás lefolytatását nem írta elő a legsúlyosabb munkáltatói intézkedés meghozatala előtt sem. Ugyanakkor következetes az ítélkezési gyakorlat abban, hogy a rendkívüli felmondás meghozatalát megelőzően a körülményeket a legrészletesebben meg kell ismerni, és –törvényben meghatározott kivétellel- a munkavállalónak lehetőséget kell biztosítani a vele szemben felhozott kifogások elleni védekezésre [Mt.96. § (2) bekezdés] (66. pont)*

4.2.3.3. *A perbeli időszakban a kórház rendelkezett kollektív szerződéssel, amely külön fejezetben rendezte a fegyelmi eljárás lefolytatásának szabályait, és az alkalmazható jogkövetkezményeket. (67. pont)*

4.2.3.4. *A munkáltató ennek megfelelően ún. fegyelmi eljárás keretében vizsgálta a felperes terhére róttakat, ői személyesen meghallgatta, és tanúmeghallgatást foganatosított. Az Mt. 109. §-ának figyelembe vétele mellett sem volt a munkáltató elzárva attól, hogy a körülményeket megismerje, és a kötelezettségszegés súlyának értékelése mellett akár a jogviszony rendkívüli felmondással történő megszüntetéséről döntsön. (68. pont)*

Megjegyzés: A Kúria megállapítja, hogy az eljárás az Mt. 109.§-ának figyelembevételével a Kollektív Szerződésben szabályai alapján lefolytatott fegyelmi eljárás volt. Annak nevezték, és az is volt. A fegyelmi eljárást a Kollektív szerződés V. fejezete alapján indította a munkáltató. Erről okiratban is így tájékoztatta felperest.

Egyetértve a Kúria megfogalmazásával az kiegészítendő azzal, hogy a munkáltató a jogviszony Mt. 96.§-ára alapozott rendkívüli felmondással történő megszüntetéséről csak az Mt. 109.§-a alapján a Kollektív Szerződés szabályai szerint lefolytatott fegyelmi eljárás keretein kívül, attól élesen elhatárolódva, a fegyelmi eljárás határozattal történő lezárását és befejezését követően dönthetett volna jogszerűen.

Ha egy Mt. 96. §-ra alapozott rendkívüli felmondás eljárása során lehetőséget adnak a védekezésre, melyet formailag a Kollektív Szerződésben meghatározott fegyelmi eljárás szerint bonyolítanak le, akkor

- a védekezésre szolgáló kivizsgálási eljárást nem lehet a Kollektív Szerződés fegyelmi szabályzatára alapozottan elindítani (esetemben pedig így történt), mert akkor már az Mt.109.§-a irányadó az ügy folytatása során,
- magát a rendkívüli felmondás döntését nem lehet a Kollektív szerződés fegyelmi szabályzatára alapított fegyelmi eljárás során, a fegyelmi eljáráshoz szorosan tartozó és köthető fegyelmi határozatban közölni.

4.2.3.5. A bírói gyakorlat szerint a nyilatkozatokat nem elnevezésük, hanem tartalmuk alapján kell értékelni (Mfv.I.10.401/2014.) Ebből következően annak önmagában nem volt jelentősége, hogy a munkáltató „fegyelmi határozat”-nak nevezte a ténylegesen rendkívüli felmondást tartalmazó döntését. (69. pont)

Megjegyzés: Egyetértve a Kúria megállapításával annak viszont volt jelentősége, hogy a fegyelmi határozat nem az Mt. 96. §-a szerint szabályozott rendkívüli felmondás eljárásának döntéseként született, hanem az Mt. 109. §-a által szabályozottan a Kollektív Szerződésben megállapított fegyelmi eljárás keretein belül.

4.2.3.6. Az elsőfokú bíróság állapította meg helytállóan, hogy a munkáltató az Mt. 96. § (4) bekezdésében írt határidő betartása mellett a munkáltatói jogkör gyakorlójának aláírásával hozta meg intézkedését. A jogvita eldöntése során annak nem volt jelentősége, hogy a fegyelmi tanács tagjait a munkáltatói jogkör gyakorlója meghallgatta, véleményüket kikérte a döntés meghozatala előtt. (70. pont)

Megjegyzés: A kúria megállapítás iratellenes. Nem a munkáltató hozta meg intézkedését. A munkáltató nem egyszemélyben döntött és intézkedett. A fegyelmi határozatban egyértelműen meg van fogalmazva, hogy

„FEGYELMI HATÁROZAT

A [REDACTED] 2010. szeptember 23. napján megtartott fegyelmi tárgyaláson zárt tanácskozásban meghozta, majd nyilvánosan kihirdette az alábbi

határozatot

Tehát a határozat nem a munkáltatói jogkörgyakorlótól származott, a határozatot a 3 tagú Fegyelmi Tanács testületileg hozta meg zárt tanácskozásban és hirdette ki nyilvánosan. A munkáltatói jogkör gyakorlója a Fegyelmi Tanács testületi döntését szignálta a Fegyelmi Tanács elnökeként, nem pedig a saját döntését. Nem arról volt szó, hogy a munkáltató csak meghallgatta volna a Fegyelmi Tanács tagjainak véleményét.

Egy hivatalos, az érintett által aláírt és lepecsételt okirattal egyértelműen bizonyított tény és az ennek megfelelő valós, mindenki által tudott és bizonyítottan megtörtént események bíróság által történő megkérdőjelezése és átértelmezése a bíróság mérlegelésének lehetőségén való túlterjeszkedést jelent.

Pp.206. § (1) szerint:

A bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak egybevetése alapján állapítja meg; a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli, és meggyőződése szerint bírálja el.

A bíróság ugyanakkor a bizonyítékok értékelése során sem hagyhatja figyelmen kívül az elemi logika szabályait, ezért a következtetéseknek okszerűeknek, logikailag helyesnek, a kiindulási

tételeknek pedig helytállónak kell lenniük. Ez utóbbi követelményt sérti például, ha valamelyik megállapítás iratellenes, vagyis a bizonyítás okiratban (jegyzőkönyvben, szakértői véleményben, stb.) rögzített eredményével ellentétben áll, kivéve, ha a bíróság a bizonyítékok értékelése körében megfelelő indokát adja annak, hogy az okiratban rögzített megállapítást miért nem fogadta el. Ha a bizonyítás eredményeként a bíróságnak nem sikerül egy lényegileg ellentmondásoktól mentes tényállást megállapítani, a bizonyítást sikertelennek kell minősíteni, és alkalmazni kell a bizonyítási teher szabályát.

Indokolás arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével

A tények meghamisítása, a valós történések utólagos és önkényes megváltoztatása sérti a jogintézmények működésének kiszámíthatóságát, a jogalkalmazás során felismerhető normatartalom és a jogkövetkezmények kiszámíthatóságát, a jogszabályok egységes értelmezésének követelményét és a bíróságok ezen jogok védelmezésének köteleességét, mely ellentétes az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével. A Kúria megváltoztatta a valós tényállást, és ez a tudomány igazolt és elfogadott megállapításait is felülíró sérelem előidézésére alkalmas.

Az Alaptörvény Nemzeti hitvallás fejezete rögzíti, hogy

Valljuk, hogy a polgárnak és az államnak közös célja a jó élet, a biztonság, a rend, az igazság, a szabadság kiteljesítése.

Az igazság a valóság ellenőrizhető tényei, és az erről szóló állítások egymásnak megfelelését jelenti. Azzal, hogy a Kúria a valósággal ellentétes megállapítást tett, sérült az anyagi igazság érvényre juttatásához szükséges és alkalmas eljáráshoz való jog, sérült az Alaptörvényben rögzített igazság védelme.

Az Alaptörvény XXIV. cikk szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. Azzal, hogy a Kúria megváltoztatta a valós tényállást, sérült a tisztességes ügyintézés folyamata.

4.2.3.7. A munkáltató a jogviszonyt megszüntető intézkedésében egyértelműen rögzítette, hogy az –egyebek mellett– az Mt. 96.§-ának (1) bekezdésén alapul, és döntésének részletes indokát is adta, mely megfelelt a törvényi előírásoknak. Ebből következően az elsőfokú bíróság helytállóan következtetett arra, hogy az intézkedés jogellenességéhez nem vezethet az, miszerint a döntést a „fegyelmi eljárás” keretében történő vizsgálat előzte meg, mivel az egyébként mindenben megfelelt a törvényi elvárásoknak, jogszabály pedig kizáró feltételt nem rögzít. (71. pont)

Megjegyzések az aláhúzott részekhez:

4.2.3.7.1. Mt. 96.§-ának (1) bekezdésén alapul

A fegyelmi határozatban a szankcióként megfogalmazott rendkívüli felmondást úgy hivatkozta meg alperes, mint a Kollektív Szerződés Fegyelmi Szabályzatában rögzített fegyelmi eljárás során kiszabható fegyelmi büntetések közötti felsorolásba illeszkedő fegyelmi büntetést, megnevezve és alkalmazva a KSZ. V. fejezet (10) bekezdés e) pontjában

rögzített –jelnyelvi megnevezésében rendkívüli felmondás, az Mt. 96.§-ának említése nélkül fegyelmi büntetést.

Idézet a fegyelmi határozatból:

„KSZ. V. fejezet 39. § (10) bekezdés e) pontjában rögzített fegyelmi büntetést alkalmazva”

Tehát a fegyelmi határozat egyértelműen fogalmaz abban a tekintetben, hogy a Kollektív Szerződés V. fejezet 39. § (10) bekezdés e) pontjában rögzített fegyelmi büntetést alkalmazták.

A fegyelmi határozatban az Mt. 96.§-át abban az értelemben hivatkozták meg, hogy az abban rögzített vétkes kötelezettségszegés megsértése miatt (nem pedig az alapján) hozták a fegyelmi büntetést. Ez a megfogalmazás nem jelentheti azt, hogy az Mt. 96.§-a alapján, az Mt. 96.§-át alkalmazva hozták meg a fegyelmi büntetést.

Idézet a fegyelmi határozatból:

„a Munka Törvénykönyve 96. §(1) bekezdésének a) pontjában rögzítettek megsértése miatt”

A fegyelmi határozatban az Mt. 96.§-a a vétkes kötelezettségszegés elkövetésének vonatkozásában lett meghivatkozva, nem pedig a rendkívüli felmondást megalapozó szabály (jogalap) alkalmazásával összefüggésben. Erre alperesnek nem is volt lehetősége az Mt 109.§-ban megfogalmazott tiltás miatt. A fegyelmi határozat szerint a rendkívüli felmondás alkalmazására egyértelműen a „KSZ. V. fejezet (10) bek e) pontjában rögzített fegyelmi büntetés”-re (mint jogalap) alapozva került sor.

A munkáltató a fegyelmi határozatban a Kollektív Szerződés Fegyelmi Szabályzatának megfelelően járt el, a büntetést pedig a Kollektív Szerződés Fegyelmi Szabályzatában rögzített, abban felsorolt fegyelmi büntetések közül választotta (mely büntetés az adott esetben jogellenesen végleges jogkövetkezményt jelentett.)

Egy hivatalos, az érintett által aláírt és lepecsételt okirattal egyértelműen bizonyított tény és az ennek megfelelő valós, mindenki által tudott és bizonyítottan megtörtént események bíróság által történő megkérdőjelezése és átértelmezése a bíróság mérlegelésének lehetőségén való túlterjeszkedést jelent.

Indokolás arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével

A rendkívüli felmondás döntését a fegyelmi tanács a Kollektív Szerződés Fegyelmi Szabályzatában rögzített fegyelmi büntetésre alapozta, nem pedig az Mt. 96. §-ára. A fegyelmi határozatban ez egyértelműen megfogalmazásra került. A tények utólagos és önkényes megváltoztatása ellentétes az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével. A Kúria megváltoztatta a valós tényállást, és ez a tudomány igazolt és elfogadott megállapításait is felülíró sérelem előidézésére alkalmas.

A valós tényállás megváltoztatásával a Kúria megsértette az Alaptörvény Nemzeti hitvallás fejezete rögzített igazság védelmét, és sérült Alaptörvény XXIV. cikkében rögzített tisztességes ügyintézés folyamata.

4.2.3.7.2. a döntést a „fegyelmi eljárás” keretében történő vizsgálat előzte meg

A Kúria elfogadva az I. fokú bíróság megállapítását azt rögzíti, hogy a döntést a „fegyelmi eljárás” keretében történő vizsgálat előzte meg. Ez a megállapítás azonban nem a valós történésekből indul ki, nem a valóságon alapszik. Maga a tényállítás hamis. A konkrét esetben az alkalmazott rendkívüli felmondás döntését a fegyelmi eljárás nem megelőzte, hanem a döntés magának a fegyelmi eljárásnak a befejező részeként megfogalmazott fegyelmi határozatban jelent meg, azaz a fegyelmi eljáráshoz tartozott. A szankció magából a Kollektív Szerződés szabályai szerint lefolytatott fegyelmi eljárásból eredeztethető. A fegyelmi eljárás nem egy előzetes eljárása volt a meghozott döntésnek. Egy megelőző eljárás feltételez egy azt követő eljárást. Ilyen azonban nem volt. A Kollektív Szerződés fegyelmi szabályzatára alapozottan elindított és annak szabályai alapján lefolytatott fegyelmi eljárást nem szüntették meg, vagy nem fejezték be egyéb módon, mielőtt a rendkívüli felmondás határozatát meghozták és kihirdették volna. A rendkívüli felmondás jogintézményét alperes nem a fegyelmi eljárástól függetlenül, a fegyelmi eljárás befejezését követően alkalmazta, hanem a Kollektív Szerződésben szabályozott fegyelmi eljárás szankciójaként, a fegyelmi eljárás részeként, annak keretén belül. A fegyelmi eljárás befejező aktusaként hozta meg a Fegyelmi Tanács a fegyelmi határozatot, mely a fegyelmi eljárás szankcióját és annak indoklását jelentette és tartalmazta.

Indokolás arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével

A múlt, a tények meghamisítása, a valós történések, események egymáshoz való tartozásának, viszonyának utólagos megváltoztatása sérti a jogintézmények működésének kiszámíthatóságát, a jogalkalmazás során felismerhető normatartalom és a jogkövetkezmények kiszámíthatóságát, a jogszabályok egységes értelmezésének követelményét és a bíróságok ezen jogok védelmezésének kötelességét, mely ellentétes az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével. A Kúria ítéletében a Kollektív Szerződés szabályai szerint lebonyolított egységes, fegyelmi határozattal záruló fegyelmi eljárást önkényesen osztotta fel

- egy befejezetlen, határozat nélküli idézőjeles „fegyelmi eljárásra”, és
- a Kúria által idézőjelessé változtatott „fegyelmi eljárás”-tól elkülönült, azt időben követő, tartalmában rendkívüli felmondást jelentő idézőjeles „fegyelmi határozat”-ra (ld. Kúria részítélet 69. pont).

A Kúria megállapította, hogy fegyelmi eljárást folytattak le (részítélet 68. pont). A tények valóban ezt igazolják. Egy fegyelmi eljárásnak része a fegyelmi határozat. A Kúria a fegyelmi határozatot kivieszi a fegyelmi eljárásból, önálló entitásként kezeli, nem tekinti azt a fegyelmi eljárás részének. Így a fegyelmi eljárás határozat nélkül marad. Ezt a Kúria egy újabb fordulattal úgy oldja meg, hogy magát a fegyelmi eljárást is átnevezi idézőjeles „fegyelmi eljárás”-sá, a fegyelmi határozatot pedig idézőjeles „fegyelmi határozattá”, melyet megnevezésével ellentétben –utalva a fegyelmi határozat tartalmára- rendkívüli felmondással változtatja.

Így a Kúria megváltoztatta a valós tényállást, a valós időrendet az események egymáshoz való viszonya során. A Kúria a fegyelmi eljárás és az annak végén, annak részeként meghozott fegyelmi határozat szoros, egymásból fakadó viszonyát önkényesen szétválasztotta. A Kúria

ezen valóságtól elrugaskodott döntése a tudomány igazolt és elfogadott megállapításait is felülíró sérelem előidézésére alkalmas és így nem egyeztethető össze az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével 3077/2012 (VII.26) AB határozat indoklás [5-6]

Egy hivatalos, az érintett által aláírt és lepecsételt okirattal egyértelműen bizonyított tény és az ennek megfelelő valós, mindenki által tudott és bizonyítottan megtörtént események bíróság által történő megkérdőjelezése és átértelmezése a bíróság mérlegelésének lehetőségén való túlterjeszkedést jelent.

Ha a kórház a fegyelmi eljárás végére úgy gondolta, hogy az Mt. 96.§-ra alapozott rendkívüli felmondást kíván alkalmazni, akkor az Mt. 109.§ -ra alapozottan a Kollektív Szerződés szabályai szerint lefolytatott fegyelmi eljárást le kellett volna zárnia, határozattal meg kellett volna szüntetnie, és azt követően alkalmazhatta volna az Mt. 96.§-ra alapozott rendkívüli felmondás jogintézményét.

Mivel a Kúria a valós tényállást megváltoztatta, a valóságban megtörtént eseményeket nem a valóságnak megfelelően láttatta, az események egymáshoz való viszonyát, valós időrendjét megváltoztatta, sérült az anyagi igazság érvényre juttatásához szükséges és alkalmas eljárás és a tisztességes ügyintézés folyamata, mely ellentétes az Alaptörvény XXIV. cikkével és az Alaptörvény Nemzeti hitvallás fejezetében rögzített az igazság, a szabadság kiteljesítése.

4.2.3.7.3. a döntést a „fegyelmi eljárás” keretében történő vizsgálat előzte meg

A Kúria az idézőjelbe tett „fegyelmi eljárás” kifejezéssel nem idézte a Kollektív Szerződés szabályai szerint valóságban lefolytatott fegyelmi eljárást, hanem új fogalmat-kifejezést alkotott, az idézőjeles „fegyelmi eljárás” fogalmát. A kórház Kollektív Szerződésében és a lefolytatott fegyelmi eljárás teljes iratanyagában a fegyelmi eljárás minden esetben idézőjel nélkül jelenik meg. Az idézőjelbe tett „fegyelmi eljárás” fogalmának értelmezését a Kúria nem adta meg.

A magyar nyelvben az idézőjelek használata mások idézésén kívül arra is szolgál, hogy jelezzék: az általuk kiemelt kifejezést nem szó szerint kell érteni és a kifejezés a megszokott jelentésétől eltérően értendő. Az idézőjelek ezen fajtáját óatosan kell használni, ugyanis könnyen összetéveszthetők a valódi idézetekkel.

A magyar helyesírás szabályai szerint: „Ezzel a lehetőséggel azonban – a divatnak hódolva – ne éljünk vissza!” **A magyar helyesírás szabályai** a Magyar Tudományos Akadémia által kiadott kötet (szabályzat és szójegyzék), amely a magyar helyesírást szabályozza. Legújabb, 12. kiadása 2015. augusztus végén jelent meg, hivatalosan pedig 2015 szeptember 3-án mutatták be az MTA székházában.

Az idézőjeles „fegyelmi eljárás” valami olyasmit jelent, hogy *olyan, mint egy valódi fegyelmi eljárás, de mégsem az, csak hasonlít hozzá.*

Tehát az idézőjeles fogalmak értelmezése bizonytalan, nem lehet tudni, hogy pontosan mit ért alatta a Kúria.

Az idézőjeles fegyelmi eljárás –mint jogi kategória- nem létezik. Egyébként sem használ a jogalkotó a jogszabályokban idézőjeles fogalmakat, kifejezéseket. Amennyiben egy a Kollektív Szerződés fegyelmi szabályzata alapján elindított és lefolytatott fegyelmi eljárás mind alakilag, formailag, külsőségeiben és tartalmában megfelel a Kollektív Szerződésben lefektetett szabályoknak, azt nem lehet **utólag** idézőjelbe tett „fegyelmi eljárás”-nak, kvázi

fegyelmi eljárásnak, úgymond fegyelmi eljárásnak, majdnem fegyelmi eljárásnak tekinteni, és erre hivatkozással utólag kivonni azon vonatkozó törvényi szabály (Mt. 109.§) alól, mely a Kollektív Szerződés hatáskörébe utalja a fegyelmi eljárás szabályrendszerének megalkotását.

Az adott esetben a Kúria a Kollektív Szerződés szabályai szerint indított és lefolytatott fegyelmi eljárást –annak teljes körű lebonyolítását követően- végül úgy tekinti, hogy az mégsem volt valódi fegyelmi eljárás, csak hasonló volt a fegyelmi eljáráshoz. Egy fegyelmi eljárás vagy fegyelmi eljárás, vagy nem fegyelmi eljárás. „Majdnem fegyelmi eljárás” nem létezik. Vajon ha a fegyelmi eljárás végén hozott fegyelmi határozatban a Kollektív Szerződésben felsorolt büntetési típusok közül nem a felsorolásban jogellenesen szereplő végleges jogkövetkezményt jelentő rendkívüli felmondást, hanem a megrovást alkalmazta volna a Fegyelmi Tanács, akkor a Kúria szerint ugyanezen fegyelmi eljárás megítélése nem változott volna át idézőjeles „fegyelmi eljárás”-sá?

Indokolás arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével

Az idézőjelbe tett, értelmezés nélküli fegyelmi eljárás kifejezés használata sérti a jogbiztonság elvét.

Az Alaptörvény 25. cikk (3) bekezdése szerint

A Kúria a (2) bekezdésben meghatározottak mellett biztosítja a bíróságok jogalkalmazásának egységét, a bíróságokra kötelező jogegységi határozatot hoz.

Az Alaptörvény államszervezeti részében rögzíti a Kúria azon feladatát, hogy segíti a bíróságokat abban, hogy a jogszabályokat azonos módon értelmezzék és alkalmazzák.

A Kúria részitélete nem segíti az azonos értelmezést, mivel

- új, a törvényben nem használt nyelvi kifejezéseket alkot és használ (idézőjeles fogalmak), melyeket nem értelmez,

- a valóságot álvalósággá változtatja (a Kúria szerint a fegyelmi eljárás nem valódi fegyelmi eljárás volt, hanem idézőjeles „fegyelmi eljárás”),

- egy ismert és törvényben egyértelműen meghatározott helyzetre (Mt. 109.§ (1) bek.) alkalmazott fogalmat (fegyelmi eljárás fogalma, melynek szabályrendszerét a törvénynek megfelelően a Kollektív Szerződésben részletesen meghatároznak) más jogintézményre, eljárásra (Mt.96.§ szerinti rendkívüli felmondás) is alkalmazhatónak tart.

Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével nem egyeztethető össze, ha a bírósági döntés a tudomány igazolt és elfogadott megállapításait is felülíró sérelem előidézésére alkalmas. 3077/2012 (VII.26) AB határozat indoklás [5-6]

Álláspontom szerint a Kúria az érvényes Kollektív Szerződés alapján indított és lefolytatott fegyelmi eljárás megítélésekor

- megváltoztatta a *fegyelmi eljárás* kifejezés jelentését,
- átértelmezte a *fegyelmi eljárás* kifejezést,
- relatívvá tette az egyértelmű *fegyelmi eljárás* kifejezést,
- nem vette tudomásul a valóságban megtörtént fegyelmi eljárás megtörténtét, mely iratellenes.

Ezekből adódóan a Kúria részitélete a tudomány igazolt és elfogadott megállapításait is felülíró sérelem előidézésére alkalmas.

Álláspontom szerint a Kúria döntése sérti a jogintézmények működésének kiszámíthatóságát, a jogalkalmazás során felismerhető normatartalom, a jogkövetkezmények kiszámíthatóságát, a jogszabályok egységes értelmezésére követelményét, a bíróságok ezen jogok védelmezésének köteleességét.

Alaptörvény Nemzeti hitvallásfejezete rögzíti az igazság védelmét.

A Kúria az idézőjeles „fegyelmi eljárás” kifejezéssel magyar szavak és kifejezések jelentését önkényesen megváltoztatta, a kifejezés mögötti tartalmat átértelmezte, a valóságban megtörtént eseményeket nem a valóságnak megfelelően, hanem más eseménynek láttatta, és ez nem tekinthető az anyagi igazság érvényre juttatásához szükséges és alkalmas eljárásnak. Ez ellentétes a magyar nyelv védelmét garantáló Alaptörvény H) cikkével, és sérti az Alaptörvény XXIV. cikkét is, mely a tisztességes hatósági ügyintézés jogát rögzíti.

4.2.3.8. A döntés elvi tartalma

Az 1992. évi XXII. törvény (régi Mt.) hatálya alá tartozó munkavállalók esetén a rendkívüli felmondásra előírt törvényi szabályozás irányadó akkor is, ha a munkáltató „fegyelmi eljárás” keretében tisztázta a körülményeket, és „fegyelmi határozatot” hozott, amelyet az Mt. 96.§ (1) bekezdésében foglaltakra alapított.

Az intézkedés ebben az esetben is csak akkor jogszerű, ha a munkáltatói jogkörgyakorlótól származott, meghozatalának időpontja megfelelt a törvényben előírtaknak, továbbá indokolást tartalmazott [Mt. 96.§ (1) és (4) bekezdés].

Megjegyzés:

Az elvi döntés –nevéből adódóan– nem csak az adott ügyre vonatkozik. Ugyanakkor a Kúria döntésének elvi tartalmát az adott ügyre vonatkozó kúriai döntésből vezette le. Az adott ügyben pedig

- a munkáltató nem idézőjeles „fegyelmi eljárás” keretében tisztázta a körülményeket, hanem a Kollektív Szerződés szabályrendszerére alapozottan indította el a fegyelmi eljárást, melyet nem a munkáltató személyesen folytatott le, hanem a Kollektív Szerződés szabályai szerint folytattak le idézőjel nélküli fegyelmi eljárás keretében,

- a munkáltató nem hozott idézőjeles „fegyelmi határozatot”, hanem a Kollektív Szerződés szabályrendszerében rögzített fegyelmi eljárás során, annak keretén belül a fegyelmi tanács hozott a szabályrendszernek megfelelő fegyelmi határozatot (idézőjel nélkül),

- a Kúria önkényesen új fogalmat alkotott a fegyelmi eljárás és a fegyelmi határozat idézőjelbe tételével, és az idézőjelbe tett „fegyelmi eljárás” és „fegyelmi határozat” fogalmainak értelmezését nem adta meg,

- a munkáltató a döntését nem az Mt. 96.§ (1) bekezdésére alapította, hanem a fegyelmi tanács alapította a döntését a Kollektív Szerződés fegyelmi szabályzatára, az abban szereplő büntetési típusok közül választva.

Egy hivatalos, az érintett által aláírt és lepecsételt okirattal egyértelműen bizonyított tény és az ennek megfelelő valós, mindenki által tudott és bizonyítottan megtörtént események bíróság által történő megkérdőjelezése és átértelmezése a bíróság mérlegelésének lehetőségén való túlterjeszkedést jelent.

Részítéletében a Kúria új, a jogirodalomban fel nem lelhető fogalmakat vezetett be, új kifejezéseket alkotott, jelnyelvi megjelenésében az idézőjeles „fegyelmi eljárás” és az idézőjeles „fegyelmi határozat” fogalmát. Ezen idézőjelbe tett fogalmak értelmezését nem adta meg. A Kúria ezeket a bizonytalan értelmezésű kifejezéseket részítéletében az ítéletét érdemben befolyásoló módon használta és alkalmazta. Ezeket az idézőjeles kifejezéseket a Kúria döntésének elvi tartalmának megfogalmazásakor is használja, de az elvi döntés nem tartalmazza, hogy az idézőjeles „fegyelmi eljárás” és „fegyelmi határozat” alatt a Kúria a Kollektív Szerződés szabályrendszere szerint lebonyolított fegyelmi eljárásra és az annak kapcsán hozott fegyelmi határozatra gondol-e. Amennyiben igen, akkor az elvi döntés ellentétes az Mt. 109.§-ával. Ebből is adódóan a Kúria elvi döntése jelentős bizonytalanságot hordoz magában.

Az idézőjelbe tett fegyelmi eljárás és idézőjelbe tett fegyelmi határozat kifejezések megalkotásából látszik, hogy a Kúria is érzekelte, hogy megállapítása, elvi döntése csak akkor valós, ha a munkáltató nem valódi -az Mt.109.§-a szerint a Kollektív Szerződésben szabályozott- fegyelmi eljárás keretében tisztázta a körülményeket, nem valódi -az Mt. 109.§-ában szabályozott- fegyelmi határozatot hozott. A Kúria részítéletében összemosza az Mt. 96. §-ában szabályozott rendkívüli felmondás jogintézményét és az Mt 109.§-ában szabályozott fegyelmi eljárás jogintézményét, és ezzel jogbizonytalanságot teremt.

Csupán nézőpont kérdése lenne, hogy a lefolytatott eljárás fegyelmi eljárás volt, vagy nem volt fegyelmi eljárás, vagy szabálytalanul lefolytatott fegyelmi eljárás volt, vagy idézőjeles „fegyelmi eljárás” volt?

A Kúria szerint a kórház a Kollektív Szerződésre alapozott fegyelmi eljárást folytatott le (részítélet 67. és 68. pont).

A II. fokú bíróság szerint ezt a fegyelmi eljárást kell tartalmában -és nem elnevezésében-megítélni. A fegyelmi eljárás az elsődleges, azzal kezdődött időben is az eljárás. És mivel a II. fokú bíróság álláspontja szerint valódi, a Kollektív Szerződés által szabályozott eljárást folytattak le, a fegyelmi határozatban szankcióként alkalmazott végleges jogkövetkezményt jelentő büntetés jogszabályellenes.

Ezzel szemben a Kúria szerint a fegyelmi határozatot kell tartalmában -és nem elnevezésében-megítélni. Eszerint a fegyelmi határozat az elsődleges, ahhoz kell idomítani az előzőleg elindított fegyelmi eljárás megítélését. És mivel a Kúria fegyelmi határozatot tartalmilag az Mt. 96.§ szerintinek ítéli, a fegyelmi eljárás nem lehet az Mt. 109.§-ára alapozott valódi fegyelmi eljárás. Ezért alkot a Kúria egy idézőjeles „fegyelmi eljárás” kifejezést. A Kúria szerint a fegyelmi határozat sem valódi fegyelmi határozat, hanem csak majdnem az, hiszen a rendkívüli felmondás nem lehet a Kollektív Szerződésre alapozott valódi fegyelmi határozat. Ezért a Kúria alkot erre is egy újabb kifejezést, az idézőjeles „fegyelmi határozat” kifejezést. Így a fegyelmi határozat nem tekinthető a fegyelmi eljárás részének, nem is a fegyelmi eljárás szankcióját tartalmazza. De akkor hol van a Kollektív Szerződésre alapozottan elindított és lefolytatott fegyelmi eljárás döntése. Az hiányzik. A fegyelmi eljárás befejezetlen maradt a

Kúria logikája szerint?

A Kúria logikája kifacsart. A valóságban alperes akarata szerint egy a KSZ szerinti fegyelmi eljárást indítottak (a fegyelmi eljárás volt az elsődleges, mind tartalmában, mind időrendben), és abból vezethető le a Fegyelmi Tanács által megfogalmazott fegyelmi határozat.

A munkáltató nem idézőjeles „fegyelmi eljárás”-t indított, és annak keretében tisztázta a körülményeket, hanem idézőjel nélküli, Kollektív Szerződésre alapozott fegyelmi eljárás keretében. A munkáltató nem idézőjeles „fegyelmi határozatot” hozott, hanem idézőjel nélküli fegyelmi határozatot. A valóságban a lefolytatott fegyelmi eljárás megfelelt az Mt.109. §-a alapján a Kollektív Szerződésben szabályozott eljárásnak, egy valódi fegyelmi eljárás volt, valódi –de jogellenes- határozattal.

A Kúria nem ad magyarázatot, hogy miért nem az Mt 109.§-a mentén hozott döntést, miért nem az Mt 109.§-ának megsértését látja alperes által lefolytatott fegyelmi eljárásban. A Kúria inkább átnevezte az okirati kifejezéseket, átalakította és átértelmezte a valós történéseket, egy új, a valóságban meg nem történt, képzeletbeli eseménysort kreált saját álláspontjának alátámasztására.

Az Mt. szabályai világosak, egyértelműek, kiszámíthatóak. A Kúria döntése viszont nem követi a jogszabály világosságát és kiszámíthatóságát, azaz a jogalkalmazás során eltűnik a világosság és a kiszámíthatóság, és a jogi szaknyelv egyértelműsége ellen is hat.

A Kúria elvi döntésében (mely követendő és hivatkozható, bár nem tekinthető a szó szoros értelmében normának) utólag a fegyelmi eljárást és a fegyelmi határozatot idézőjeles „fegyelmi eljárás”-nak és idézőjeles „fegyelmi határozat”-nak minősítette át, és ehhez elvi döntést kapcsolt. Ez **visszaható hatályú norma képzést** jelent, mely alaptörvény ellenes.

Indokolás arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével

Az idézőjelbe tett *fegyelmi eljárás* és *fegyelmi határozat* kifejezés használata és a valóságtól különböző tényállásra alapított - *a munkáltató a döntését nem az Mt. 96.§ (1) bekezdésére alapította*- ítélethozatal sérti az Alaptörvényt

- B) cikk (1) bekezdésében megfogalmazott jogállamiság elvét,
- az Alaptörvény 25. cikk (3) bekezdését, mely a Kúria feladatává teszi, hogy biztosítsa a bíróságok jogalkalmazásának egységét,
- az Alaptörvényben Nemzeti hitvallás részében az igazság kiteljesítését célként megfogalmazott eszméjét,
- az Alaptörvény XXIV. cikkét, mely szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok tisztességes módon intézzék,
- az Alaptörvény H) cikkét, mely a magyar nyelv és a magyar jelnyelv védelmét önmeghatározó normaként rögzíti.

A Kúria elvi döntése sérti a jogintézmények működésének kiszámíthatóságát; a jogalkalmazás során felismerhető normatartalmat, a jogkövetkezmények kiszámíthatóságát, a jogszabályok egységes értelmezésére követelményét, a bíróságok ezen jogok védelmezésének köteleességét.

A Kúria elvi döntése a visszaható jogalkotás tilalmába ütközik.

A Kúria elvi döntése ellentétes az anyagi igazság érvényre juttatásához szükséges és alkalmas eljáráshoz való joggal.

A Kúria elvi döntése a tudomány igazolt és elfogadott megállapításait is felülíró sérelem előidézésére alkalmas.

A Kúria részitélete alaptörvény ellenes. Az alaptörvény ellenesség a részítéletet, és az azt követő Székesfehérvári Törvényszék II. fokú döntését érdemben befolyásolta.

A Székesfehérvári Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2.Mf.20.677/2016/11. számú ítélete, -amely helybenhagyta a Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság I.M.753/201/72. számú ítéletét- a Kúria részítéletével azonosan a fentiekben kifejtett és részletezett indokok miatt szintén alaptörvény ellenes, mert helybenhagyta azt, hogy a munkáltatói intézkedést nem fegyelmi eljárás során hozott fegyelmi határozatnak, az abban foglalt szankciót nem fegyelmi büntetésnek kell tekinteni, hanem az ténylegesen rendkívüli felmondásnak minősül.

Az ügyben közvetlen érintettségem egyértelműen igazolt.

Jogorvoslati lehetőségeimet minden tekintetben kimerítettem.

Dunaújváros, 2018. Július 13.

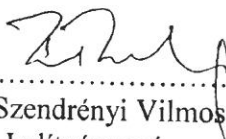
Dr. Borbás Péter

ügyvéd

400 Dunaújváros, Vasmű út 39. 3/305.

Tel: 06 (25) 281-716

E-mail: pborbas@vnet.hu

Dr. Szendrényi Vilmos
Indítványozó
képviselésében:
Dr. Borbás Péter ügyvéd

Mellékletek:

1. Ügyvédi meghatalmazás
2. Nyilatkozat az indítvány és a személyes adatok nyilvánosságra hozhatóságáról

Érintettséget alátámasztó dokumentumok

(Az F/... jelölések a perben csatolt felperesi mellékletek számozásait jelentik)

3. A Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Mfv.I.10.563/2015/13. számú 2016. június 6-án hozott részitélete.
4. Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi bíróság I.M.753/2010/72 számú 2014. július 1-jén I. fokon hozott ítélete.

A Kúria elvi döntése a visszaható jogalkotás tilalmába ütközik.

A Kúria elvi döntése ellentétes az anyagi igazság érvényre juttatásához szükséges és alkalmas eljáráshoz való joggal.

A Kúria elvi döntése a tudomány igazolt és elfogadott megállapításait is felülíró sérelem előidézésére alkalmas.

A Kúria részitélete alaptörvény ellenes. Az alaptörvény ellenesség a részitéletet, és az azt követő Székesfehérvári Törvényszék II. fokú döntését érdemben befolyásolta.

A Székesfehérvári Törvényszék, mint másodfokú bíróság 2.Mf.20.677/2016/11. számú ítélete, -amely helybenhagyta a Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 1.M.753/201/72. számú ítéletét- a Kúria részitéletével azonosan a fentiekben kifejtett és részletezett indokok miatt szintén alaptörvény ellenes, mert helybenhagyta azt, hogy a munkáltatói intézkedést nem fegyelmi eljárás során hozott fegyelmi határozatnak, az abban foglalt szankciót nem fegyelmi büntetésnek kell tekinteni, hanem az ténylegesen rendkívüli felmondásnak minősül.

Az ügyben **közvetlen érintettségem** egyértelműen igazolt.

Jogorvoslati lehetőségeimet minden tekintetben kimerítettem.

Dunaújváros, 2018. Július 13.

Dr. Borbás Péter

ügyvéd

4400 Dunaújváros, Vasmű út 39. 3/305.

tel: 06 (25) 281-716

email: pborbas@vnet.hu

.....
 Dr. Szendrényi Vilmos
 Indítványozó
 képviselője:
 Dr. Borbás Péter ügyvéd

Mellékletek:

1. Ügyvédi meghatalmazás
2. Nyilatkozat az indítvány és a személyes adatok nyilvánosságra hozhatóságáról

Érintettséget alátámasztó dokumentumok

(Az F/... jelölések a perben csatolt felperesi mellékletek számozásait jelentik)

3. A Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Mfv.I.10.563/2015/13. számú 2016. június 6-án hozott részitélete.
4. Székesfehérvári Közigazgatási és Munkaügyi bíróság 1.M.753/2010/72 számú 2014. július 1-jén I. fokon hozott ítélete.